

ser til Myndighederne fra Personer, der har Bopæl indenfor Landsdelene, bliver indtil videre at tage i Betragtning, uanset at de er affattede paa Tysk. Ved Forhandlinger i kommunale Forsamlinger og andre stedlige Raad, Udvalg, Kommissioner, Nævn og lignende kan ogsaa tysk Sprog benyttes“.

Det ærede Medlem kredsede stærkt om Grænse spørgsmaalet. Bemærkninger af ham og af det ærede Medlem Hr. Rode giver mig Anledning til her udtrykkelig at udtale, hvad jeg for øvrigt skulde mene: der ikke kunde være berettiget Tvivl om, at denne Regering vil respektere den nye Grænse, og respektere den baade til den ene og til den anden Side. Vi kræver ikke blot Respekt for Grænsen af dem, som bor Nord for den, vi vil selv vise samme Respekt for Grænsen mod Syd. Denne Respekt vil vi vise, fordi vi skylder de Magter, som overhovedet muliggjorde, at vi fik de sønderjydske Landsdele indlemmet i Danmark, det Hensyn at respektere den af dem paa Grundlag af Versailles-Traktaten truffene Afgørelse. Og vi skylder os selv det, thi uden en saadan Respekt for Grænsen kan den nationale Opgave, vi har i de blandede Egne, der er under dansk Styre, ikke udføres paa forsvarlig Maade. Dette siger jeg, endskønt det jo ikke er nogen Hemmelighed og ofte udtalt fra Regeringens Side, at vi havde ønsket Grænsen draget anderledes, end den blev draget.

Der har ogsaa saavel fra det ærede Medlem Hr. Rodes som fra det ærede Medlem Hr. Schmidts Side været stillet Spørgsmaal om den Støtte, der skal ydes dansk Sprog og Kultur i Mellemslesvig. Herom vil jeg udtale, at jeg har henvendt mig til Tingenes Finansudvalg og faaet deres Bemyndigelse til foreløbig at anvende et Beløb af 100.000 Kr. til Støtte for dansk Sprog og Kultur i Udlandet, idet der var den Forstaaelse mellem samtlige Partier i Finansudvalgene og mig, at Anvendelsen foreløbig aldeles overvejende skulde komme de Danske i Mellemslesvig til Gode. Efter den Maade, hvorpaa Regeringen søgte denne Støtte, kan der jo ikke herske nogen som helst Tvivl om, hvad Formaålet var. Formaålet var kulturelt, det var Bevarelse af dansk Sprog og Nationalitet og det var en udtrykkelig Forudsætning fra samtlige Rigsdagens Partiers Side, at Bevillingen ikke skulde anvendes i egentlig politisk Øjemed. Maa jeg tilføje, at Kravene derved fra har vist sig større, end der efter de Forhaandsmeddelelser, jeg havde modtaget, var Grund til at antage, og at

jeg rimeligvis snart igen maa henvende mig til Finansudvalgene med Begæring om paa forventet Tillægsbevilling at maatte tage et noget større Beløb. Men imidlertid bliver forskellige Forhold nærmere undersøgt. Det er en Opgave, som jeg glæder mig ved at kunne sige, at alle danske Partier er villige til at bidrage til, og som jeg haaber skal blive udført paa en saadan Maade, at det bliver til virkelig Gavn og Støtte for den danske Kulturs Bevarelse i disse truede Egne.

Det ærede Medlem Hr. Rode filosoferede meget over en tænkt Modsætning mellem min Partifælle det ærede Medlem Hr. Moltesen og mig, idet det ærede Medlem Hr. Moltesen havde talt om Venstrepolitik, og jeg i en vis bestemt Sammenhæng om en sund og selvstændig borgerlig Politik. Ja, disse to Ting udelukker jo meget langt fra hinanden. Det, jeg talte om, var, hvad et stort Vælgerflertal havde samlet sig om ved Sommerens Valg. Der kunde jeg dog ikke med Sandhed sige, at et stort Vælgerflertal ved Sommerens Valg havde samlet sig om Venstrepolitik, men jeg kunde sige, at dette Vælgerflertal havde samlet sig om en sund og selvstændig borgerlig Politik. Med Hensyn til dette var der jo Samstemning mellem det konservative Folkeparti, Erhvervspartiet og Venstre, og disse Partier tilsammen repræsenterede et betydeligt Vælgerflertal. Dette betyder paa ingen Maade en Borteliminering af det, Regeringen udtalte i sin Programudtalelse ved sin Tiltræden. Selvfølgelig staar vi fuldt ud ved den Dag i Dag, at Regeringen er udgaaet af Venstre og vil arbejde paa Grundlag af Venstres Program. Hvor det konservative Folkeparti og Venstres Veje deler sig; der vil det, saa længe den nuværende Regering sidder, være Venstres Veje, der bliver fulgt.

Det samme ærede Medlem vilde ikke indrømme, at Vælgerne, og deriblandt saare mange, der tidligere havde hørt til det radikale Parti, med dyb Uvillie havde vendt sig bort fra den i Krigsaarene fra Regeringens Side førte Politik. Han henpegede paa Valget i 1918 og sagde, at det var den egentlige Vælgerdom, der fik vi Vælgernes sande Sindelag at se. Nej, det var det ejendommelige ved Valget i 1918, at det fik man netop ikke, thi der blev blandet et andet Moment ind i dette Valg. Der blev, som det dog er almindelig bekendt, udspreedt en panikagtig Stemning, som havde saa meget lettere ved at brede sig paa Grund af den Gang, som Krigens netop i de Uger, Valgene stod paa, tog,